

der ere trængende, vil den Organisation, som her er foreskrevet, let blive afløst af den Organisation, som vedkommende Understøttelsesforening eller foreninger ønske at give sig selv. Jeg skal tillade mig nogle enkelte Bemærkninger til det foreliggende Lovforslags Paragrafer, for saa vidt som jeg maatte finde det aldeles fornødent, da det jo ikke er ledsaget af Motiver. Jeg antager til § 1 kun at behøve at bemærke, at naar der er gjort en Udsættelse i Retning af Kredsenes Deling, saa bestemmer denne Paragraf kun, at Deling kan finde Sted; den paabyder altsaa i større Kredse ikke Enhed, men den paabyder heller ikke Deling, men giver fuld Frihed, og derimod kan der formentlig ikke være Noget at bemærke. I § 2 findes noget, der i dette Lovforslag maa betragtes som en Hovedbestemmelse, under Nr. 5, idet derefter de i Næringslovens §§ 62 og 72 nævnte Afgifter, for saa vidt disse tilfalde Kommunens Kasse, skulle tilflyde Hjælpekassen. Jeg skal gjøre opmærksom paa, at det Princip, som her er fastslaaet, findes allerede i Regjeringens Lovforslag, hvor man har indkasseret for de Fattiges Kasse Afgifterne efter § 62, som ganske vist ere meget smaa. Her er tilføjet Afgifterne efter § 72, som ere temmelig klækelige. Derimod er ikke medtaget Statens Andel, ligesaa lidt som Afgifterne efter Næringslovens §§ 12 og 13, som der ogsaa kunde være Tale om at anvende her. Det forekommer mig, at flere af disse Afgifter, og navnlig Brandevinsafgiften, vilde finde en overordentlig passende Anvendelse til Diemed, der gaa i den Retning. Maaſte jeg her maa tillade mig at gjøre opmærksom paa, at naar jeg tidligere har udtalt, at Forslagsstillerne havde tænkt sig en Mulighed af, at man kunde gjøre Noget i Retning af det, der er foreslået i §§ 71 og 72 i Regjeringens Lovforslag, saa have vi nærmest tænkt paa, at det var ved en Udvidelse af de Midler, der her er Tale om, ved en Forøgelse af de Midler, der komme tilstede paa denne Paragraf, og at man da mulig kunde binde disse Midler og sige, at de skulde anvendes i Retning af Selvhjælp, til at medvirke til, at Folk begyndte eller fortsatte en Selvhjælp. Det skulde være paa den Betingelse, at man gik bort fra Principet i § 71 og § 72, hvor man kommer til Slutningen, og supplerede Selvhjælpen, medens vi nærmest have tænkt, at man kunde give et Tilskud til en begyndende eller fortsat Selvvirksomhed og lade den Vedkommende staa fuldkommen frit med den Selvhjælp, som han selv ønskede at sikkre sig, naar endelig den aktive Selvhjælp skulde til at indtræde. Jeg skal kun ganske i Almindelighed udtale dette, fordi vi erkjende, at vi ikke have været i Stand til i bestemte Former at foreslaa Noget i den Retning, og det er derfor kun en Lante, jeg finder mig berettiget til at fremsætte og til at vedfjende mig. Under § 2 Nr. 8 findes omhandlet Tilskudet fra Kommunens Kasse. Der vil findes en Begræns-

ning for det Beløb, som Kommunalbestyrelsen er berettiget til selv at bevilge og ligeledes en Begrænsning for det Beløb, der kan ydes med Amtsrådets Samtykke, og jeg tror, at begge Dele er forsvaret, naar man vil lægge Hovedvægten paa, at det er en frivillig Hjælp, der her er Tale om. Der findes en tredje Bestemmelse, som ogsaa viser hen til, at det netop er dette, som Bøgen er lagt paa, og det er den, at Kommunalbestyrelsen i alle Tilfælde skal være berettiget til uden Amtsrådets Samtykke at yde Hjælpekassen et Tilskud, ligesom med Verdien af de frivillige Gaver. Her er det netop accentueret, at det, man ønsker, er, at Kommunens Tilskud skal følge og staa i passende Forhold til det, der er fremkommet som frivillig Ydelse. Den almindelige Opgave i § 3 har jeg allerede omtalt, og § 4 tror jeg ikke, at jeg behøver at dvæle ved, da man formodentlig vil finde det rigtigst, dels at der er knyttet en Betingelse til overhovedet at faae Hjælp, og dels, at det er en omfattende Hjælp, der kan gives ikke alene af Hensyn til giebtilfældig og almindelig Trang, men ogsaa af Hensyn til særlige Forhold, ligesom det er foreskrevet, at man saa vidt muligt skal hjælpe med Fornødenheds-gjenstande. Ved § 5 maa jeg gjøre opmærksom paa, at der maaſte er en lille Unøjagtighed i Redaktionen, idet det i andet Stykke hedder, at af de først valgte Bestyrelsesmedlemmer afgaar Halvdelen ved Lodtrækning efter § 9. Det træder saaledes ikke klart frem, at det er rigtigst, naar der siges Halvdelen, idet jo det ene af Medlemmerne er valgt ud af Kommunalbestyrelsen og altsaa ikke her kommer i Betragtning. Forbindelsen med Kommunalbestyrelsen vedligeholdes jo nemlig derved, at denne altid vælger et af sine Medlemmer ind i Bestyrelsen, og det maa formentlig bifalbes. Jeg skal dernæst omtale Valgretsbestemmelserne og da navnlig den, at foruden Kommunenvælgerne kunne de, som have bidraget mindst 2 Kroner til Hjælpekassen, være Vælgere. Det maa maaſte være mig tilladt at bemærke, at det for mig mest Normale i Henseende til Valgretten vilde være, at denne kun tilkom samtlige Bidragydende; thi jo mere man accentuerer Frivilligheden, desto mere maa man ogsaa erkjende som det Normale, at Kassen's Stiftere, de, der yde et vist Minimumsbidrag til den, ere Vælgere, og selvfølgelig vil der heller ikke, naar Kassen overgaar til en fuldstændig frivillig Forening, være Tale om, at Andre end Foreningens Medlemmer give sig selv deres Organisation. Der kan være forskellige Meninger om, hvor høit eller hvor lavt Bidraget skal sættes; men derpaa skal jeg ikke her indlade mig. Jeg skal kun, i Anledning af hvad der er blevet sagt om, at Fattiglemmer skulde kunne faae Valgret, bemærke, at det tror jeg ikke, der kan være Tale om, idet den, der nyder Fattigunderstøttelse, skal bruge den til at ernære sig og Sine med og altsaa ikke har Ret til at give